

LA CASA DELS BARRIS
Neix Espai Línia, el primer centre de comunicació de proximitat pàg 9

HOQUEI PATINS pàg 20
Aitor Egurrola: una carrera d'èxit que va arrencar a l'HCP Castelldefels

líniamar 9 anys

castelldefels · gavà · viladecans · el prat Núm. 103 · Juliol 2022 · liniamar.cat

Nou clam veïnal pel mal estat del servei de bus al Delta

Més de 400 persones es manifesten a Gavà i Viladecans i l'empresa concessionària demana disculpes pàg 14

Foto: Federació d'ADF's del Baix Llobregat

Alerta roja

L'alt risc d'incendis exigeix una millor gestió dels boscos pàg 3

EL PRAT pàg 18

La ciutat és el segon lloc de Catalunya on es fan més rodatges

CASTELLDEFELS pàg 10

Denuncien un excés de vols sorollosos a sobre de la ciutat

VILADECANS pàg 16

Estafen digitalment mig milió d'euros al consistori

DEFENSA PERSONAL

MIXTO
FEMENINO
EXTRAESCOLARES

KRAVMAGA

DINAMIS SPORT

CLASES Y ENTRENAMIENTOS PRIVADOS
GRATIS 2 DIAS DE PRUEBA MÁS CAMISETA

618 557 197

DEFENSA
PERSONAL

[SALA FITNESS INCLUIDA
1H PARKING GRATUITA]

KRAVMAGA-DEFENSAPERSONAL.COM | INFO@KRAVMAGA-DEFENSAPERSONAL.COM

MITJANS DE PROXIMITAT, PERIODISME D'ALTA FIDELITAT.

Perquè a l'AMIC som fidels als mitjans de proximitat professionals i de qualitat, propers a la gent i compromesos amb el bon periodisme. Això és el que ens ha portat a fer 25 anys comptant amb la confiança de 500 mitjans i amb la fidelitat dels lectors; els coneixem bé i treballem per oferir-los la informació més rigorosa de la seva comunitat. Alta fidelitat, perquè estimem la premsa, perquè estimem la gent.

associació
d' mitjans
d' informació
i comunicació

amic25 anys

En perill extrem

» Màxima alerta a una vintena de municipis del Baix, entre ells Castelldefels i Gavà, pels incendis
 » Els experts avisen que els boscos estan secs i que la pèrdua de diversitat els fa sensibles al foc

Francisco J. Rodríguez
BAIX LLOBREGAT

Les imatges de les flames engolint hectàrees i hectàrees de bosc són típiques dels estius a la Mediterrània. Ara bé, els últims anys s'ha introduït una variable a l'equació que fa que els incendis siguin més nombrosos i molt més violents. La manca de pluges i les onades de calor que ens regala l'escalfament global provoquen "estrès hídric" als boscos. Això vol dir falta d'aigua, que fa que les zones forestals estiguin seques i, per tant, sigui més fàcil que s'hi origini un incendi.

En aquest sentit, el Baix Llobregat és una zona sensible al foc. L'any passat, sense anar més lluny, es van perdre 205 hectàrees de bosc per les flames. Per tot plegat, la Generalitat va elevar a mitjans de mes el nivell màxim d'alerta per foc a 24 municipis de la comarca, entre els quals hi ha Castelldefels i Gavà.

I és que la qüestió es va complicant a mesura que ens apropem a la metròpolis. En aquestes zones denominades d'interfase, de transició entre els espais forestals i els urbans, és on s'ha d'anar molt més en compte, ja que no només ens hi juguem el futur dels boscos, sinó també vides. Així ho destaca Eduard Pla, investigador del Centre d'Investigació Ecològica i Aplicacions Forestals (CREAF), que en una conversa amb *Línia Mar* recorda que l'impacte del foc en aquestes zones "es magnifica", perquè els serveis d'extinció sovint han de prioritzar salvar persones i béns, a més d'evitar danys naturals.

Per tot plegat, Pla considera indispensable crear "discontinuitat" entre les zones urbanes i forestals, per evitar que la tran-

Diverses actuacions de les ADF a la comarca durant el 2021. Fotos: Federació d'ADFs del Baix Llobregat

sició "no sigui tan abrupta". En aquest sentit, l'investigador del CREAF assenyala que cal diversificar el "mosaic forestal", és a dir, que les zones de bosc, de pastura, d'hàbitat humà i conreus s'alternin en el paisatge. Això, tal com indica, afavoreix que en cas d'incendi les flames no cremin grans extensions de bosc.

PÈRDUA DE DIVERSITAT

Tanmateix, la tendència dels últims anys ha anat precisament en la direcció contrària. Fa 60 o 70 anys el mosaic de camps de conreu, pastures i boscos era predominant. Avui dia, segons indica l'estudi 'A prova de foc', elaborat per BCN Smart Rural en coordinació amb la Diputació, només el 25% dels municipis de la província gaudeixen d'un paisatge de mosaic. La resta, entre els quals destaquen els que pertanyen al Baix Llobregat, presenten un paisatge eminentment forestal.

I és en aquesta manca de diversitat paisatgística on el còctel

de canvi climàtic i acció humana provoca els focs vehements que estem vivint aquest estiu a Catalunya i arreu d'Espanya. Pla, a més, recorda que els boscos mediterranis que ens envolten presenten unes característiques que els fa sensibles a patir les flames i corrobora la pèrdua de diversitat paisatgística. "Els nostres boscos tenen molt sotabosc i han anat creixent a zones agrícoles abandonades", explica l'expert, que afegeix que les nostres masses boscoses "solen ser joves i denses, amb molta continuïtat entre les capçades dels arbres i la vegetació inferior". És a dir, que qualsevol espurna pot convertir-se en un incendi de gran magnitud que no només arrasi els boscos, sinó també vides i propietats.

I QUI MANTÉ ELS BOSCOS?

La solució a tot plegat és posar en marxa polítiques per cuidar els boscos i mantenir-los d'una manera adequada. Ara bé, això no és tan fàcil. Ho reconeix Pla, que re-

corda que bona part dels boscos a protegir estan en mans privades, a les quals no els hi surt gaire a compte mantenir-los. Cor-

JOVES INFORMEN DEL RISC D'INCENDI

► Una desena de joves que fan treball comunitari per reparar els danys causats a la comunitat fan aquests dies tasques d'informació i prevenció a les zones boscoses amb alt risc d'incendi a Castelldefels, com ara el parc del Castell, Cal Ganxo, Can Vinader, el pícnic de Can Rosa o el mirador.

roboren aquesta afirmació les dades de l'estudi 'A prova de foc', que indiquen que el 95% dels boscos de la província són de titularitat privada. Aquí, assenyala Pla, es produeix una paradoxa: "Apreciem els boscos, però no hem sabut com cuidar-los", reflexiona.

La seva recepta és reforçar-los per fer-los més resistents i resilient, fer-los diversos i recuperar l'agricultura en alguns espais per crear la desitjada discontinuïtat que, com un tallafoc, eviti que les flames cremin grans extensions. A més, Pla avisa que "malauradament", cada cop hi haurà més restriccions, com les que hi ha ara, per accedir a segons quins espais naturals. "Cal limitar la presència humana a llocs sensibles", expressa.

AMATENTS CONTRA EL FOC

Qui està preparat per fer front a qualsevol incident són les Agrupacions de Defensa Forestal (ADF) de la comarca, formades per voluntaris que combaten el foc cara a cara. "He actuat davant de centenars de conats d'incendi i m'omple molt sentir que he evitat el que podia haver estat una tragèdia", explica Enric Cruz, membre de l'ADF Sant Ramon que, un any més, vigilarà els boscos de la comarca.

Segueix-nos

a les xarxes socials

@liniaxarxa

facebook

twitter

instagram

La lupa

Transformem la mobilitat

per Dolors Sabater (CUP-Guanyem)

Foto: Albert Segura/ACN

Davant l'emergència climàtica, la crisi de combustibles fòssils i la creixent xifra de morts a causa de la contaminació, la urgència per canviar els models de mobilitat és cada cop més imperiosa. Cal donar resposta a les necessitats de mobilitat de la població d'aquest país, així com a la salut pública, tenint en compte, a més, que som una població cada cop més empobrida per la constant precarització de la vida. D'una banda, la falta d'inversions en infraestructura ferroviària i en transport públic, col·lectiu, no contaminant i no radial, en general, i de l'altra, la persistència de l'Estat i de la Generalitat a promoure models del passat, basats en el vehicle privat, ens perjudiquen greument. Perjudiquen de forma directa la salut pública, l'economia familiar i la qualitat de vida de la majoria de la gent, especialment de la gent treballadora i de la que es dedica a sostenir i a tenir cura de la vida. Amb perspectiva de gènere, el biaix en la inversió pública respecte a la mobilitat és rotundament patriarcal i masculista. Aquest model del passat, a més, en requerir un constant creixement en infraestructures viàries, té un efecte depredador envers el paisatge, l'equilibri ecològic i la preservació de terres necessàries per als conreus, perjudicant, de retruc, la sostenibilitat alimentària.

En aquest context, diumenge 29 de maig van coincidir dos esdeveniments molt rellevants. Ambdós festius i reivindicatius. Ambdós impulsats per la societat civil organitzada des d'una perspectiva transversal, àmplia i diversa. Ambdós motivats per infraestructures viàries provinents del franquisme. Al Baix Besòs es tallava l'autopista C-31, en el marc del *Transformem*, i al Vallès se celebraven els 30 anys de lluita contra el Quart Cinturó, un projecte viari que, sorprenentment, el joc brut auto-

nòmic de l'Estat ha tornat a posar a l'agenda política de la Generalitat tot just fa unes setmanes. Poden semblar infraestructures molt diferents, però totes dues responen al mateix model i provenen de la mateixa època. Simplement que una funciona completa des del 1969 i l'altra només s'ha fet a trams. L'autopista del Maresme va ser pensada per facilitar l'ús del vehicle privat, llavors incipient i element essencial del *desarrollismo* que atorgava coartada de progrés i modernitat a la dictadura. L'altra, rescatada ja en ple règim del 78, seguint la màxima de posar el vehicle privat com a element central des d'on pivotar la mobilitat, també de les mercaderies. L'autopista del Maresme, pensada per donar servei a la gran Barcelona, des d'una perspectiva lúdica i comercial, al preu de destrossar pobles i ciutats i deixar-los sense connectivitat interna. El Quart Cinturó, pensat per donar servei a la gran Barcelona i als seus polígons industrials externalitzats, al preu de destrossar conreus, paisatges, patrimoni històric, aqüífers i ramats. Totes dues infraestructures, grans negocis de ciment i promotors.

Des de fa 30 anys, la lluita popular contra el Quart Cinturó ha mobilitat pobles, pagesia, veïnat i organitzacions polítiques de tot el Vallès. En canvi, la consciència i la mobilització envers l'autopista a Badalona ha sigut més tardana, sempre latent però impregnada d'impotència, i ha passat d'estar centrada durant molts anys en la reivindicació d'uns laterals que permetessin una certa permeabilització i que compensessin la mobilitat interna que l'autopista obtura a l'actual replantejament obert envers la seva completa transformació o supressió, tant per raons urbanístiques com de contaminació.

El febrer de l'any 2018, quan es van complir els 50 anys de l'existència de l'autopista que va partir per la mei-

tat Badalona, el debat es va fer més viu, i els que llavors governàvem vam prendre un compromís públic respecte a aquesta ferida oberta, fent-nos ressò d'una voluntat popular que cada cop es feia sentir més. Preteníem convertir l'aniversari en un gran debat ciutadà sobre el futur d'aquesta descomunal barrera, amb diferents actes i debats, i tallant l'autopista durant la setmana de la mobilitat, el setembre d'aquell 2018, per ocupar-la amb el que havia de ser un procés participatiu sobre el model de ciutat. No partíem de zero. Ja havíem fet alguns deures. Partíem d'un estudi que definia diferents propostes d'actuació i que havia de ser el guió per abordar un debat de ciutat imprescindible: com convertir el 'mur' en node de serveis i oportunitats. Oriol Lladó, llavors regidor de l'àmbit de Badalona habitable, manté publicats al seu bloc *Connexions #Badalona* diversos articles on en parla amb detall. En aquell moment no podíem preveure que tot quedaria truncat per la moció del PP i del PSC, que a mitjans de juny va interrompre el govern del canvi. Els posteriors governs van abandonar el projecte, però la societat civil no va parar mai de treballar-hi.

La gran gesta protagonitzada per FAMPAS i *Transformem*, el 29 de maig de 2022, aquell espectacular tall de l'autopista C-31 i l'ocupació de la via amb desenes d'activitats cíviques, lúdiques i reivindicatives en defensa de l'escola pública i d'un altre model de ciutat, és un gran impuls per a una lluita imparabile. Per un altre model de mobilitat i per una transformació d'aquesta barrera indecent.

Al Vallès i a Badalona, i a tot el país, la mobilitat del segle XXI passa per invertir en tramvies i trens no radials, en carrils bici i en transports col·lectius i per anar deixant el vehicle privat en molt darrer terme.

Aquí es piula

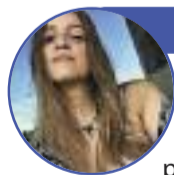

El Twitter en paper

@17Mn

[Sobre el cas de Francesc de Dalmasés] Lamentar que algú "s'hagi sentit molest" o "hagi pogut sentir-se ofès" no és una disculpa: relega al terreny de la interpretació quelcom que és un acte claríssim de coacció. És deplorable tot plegat, l'episodi i la gestió posterior. Tant de bo això no quedi així.

@gmaemejota

Ya se sabe que el tiroteo de Marbella ha sido provocado por narcos holandeses, pero Antena 3 entrevista a un neonazi con una camiseta nazi que dice que han sido "islámicos" y ni le desmienten. Luego se harán los tonos y dirán "ay, ¿cómo sube la ultraderecha? No tenemos ni idea".

@jccalbet

Un altre exemple d'integració per demostrar que el català a casa nostra no suposa cap problema per als que venen de fora, sinó que és una qüestió de voluntat i d'actitud: el director general de l'Espanyol, Mao Ye, fa quatre anys que viu aquí i parla català amb tota normalitat...

@apunte

Per entendre-ho ràpid: el que suposaria la proposta de Junts de suprimir els impostos de Successions i Patrimoni és que la Generalitat perdria uns 1.400 milions d'euros anuals (quantitat similar al pressupost complet de Recerca i Universitats) per repartir-los entre el 25% dels catalans més rics.

Director Editorial: Arnau Nadeu
Subdirector d'edicions: Albert Ribas
Subdirectora de digital: Anna Corbatera
Redacció: Albert Alexandre (diari metropolità), Alba Losada (districtes de Barcelona), Gerardo Santos (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Olga

Dipòsit Legal: B 12315-2015

García (Vallès), Francisco J. Rodríguez (l'Hospitalet i Baix Llobregat), Anna Utiel (Montserrat) i Toni Delgado (Esports)
Dept. de Producció gràfica: Susana Dicenta
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri
Controller: Mauro Favieri

Premi Tassis Torrent de Comunicació 2011

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director Editorial: Arnau Nadeu
Director General: Marcelo Villanueva
Coordinadora de Producció gràfica: Marga Moreno
Webs temàtics: Pere Giménez i Quim Miró

grup comunicació 21 www.liniaxarxa.cat

Els semàfors

Aena

L'Ajuntament de Castelldefels ha fet un toc d'atenció a Aena pel soroll dels avions que aterren a l'aeroport del Prat. El consistori denuncia un increment de vols sorollosos per sobre de la ciutat i Aena ha dit que mirarà de buscar solucions.

pàgina 10

Avanza

La gestora de les línies de bus al sud de la comarca torna a estar a l'ull de l'huracà. Fa uns dies, centenars de veïns es van manifestar a Gavà per exigir un millor servei. Des de l'empresa han reconegut les deficiències i han demanat disculpes.

pàgina 14

WOW Gavà

L'associació de comerciants, empresaris i restauradors WOW Gavà ha tancat el curs de manera intensa amb dues activitats adreçades a homenajar el teixit comercial local, per una banda, i a entretenir el veïnat.

pàgina 14

El + llegit

líniamar.cat

- 1 El Prat tindrà el primer bloc cooperatiu de pisos de lloguer
- 2 Mor ofegada una dona de 70 anys a la platja de Gavà
- 3 El Delta insta Avanza i l'AMB a resoldre les "deficiències" del servei de busos
- 4 Estafen mig milió d'euros a l'Ajuntament de Viladecans a través del 'phising'
- 5 La policia de Castelldefels intercepta dos lladres que fugien en moto a gran velocitat

Tribuna

Els 'hooks' del periodisme local

per Arnau Nadeu, director editorial dels diaris Línia

L'altre dia em queia a les mans *La fàbrica de cançons*, un llibre interessant de John Seabrook, articulista del *New Yorker*. En un viatge de Nova York a Los Angeles i d'Estocolm a Corea, Seabrook explica que els *hits* actuals estan plens de *hooks*, una mena d'hams musicals dissenyats per enganxar-se a la nostra oïda. Els seus compositors, relata l'autor, han dedicat centenars d'hores a inventar-los; a aconseguir que la melodia, el ritme i la repetició s'incrustin al cervell humà. I els han pensat perquè aquesta experiència funcioni sempre. Per activar-nos un punt de plaer sigui quan sigui i on sigui.

Més enllà del llibre en si, que recomano tant als malalts de la música com als que no s'imaginen perdent el cap per l'última cançó –posem pel cas– de Rosalía, tot plegat ve a tomb perquè, mentre el llegia, no podia parar de pensar que tant de bo al nostre gremi tinguéssim tan clar, i tan treballat, com aconseguir activar aquest punt de plaer entre els nostres lectors. "Quins serien els *hooks* del periodisme –en el meu cas– local?", em preguntava.

En una professió que sovint es pensa i es treballa més per a l'autoconsum que per a qui ens adreçem –quants periodistes escriuen per a ells mateixos i les seves dèries?–, pensar en aquests termes no és fàcil. El periodisme ha de generar plaer? Informant, per exemple, es pot generar plaer? I opi-

nant o entrevistant? Són preguntes que poden tenir diverses respostes. Jo diria, però, que si volem tenir futur, com a mínim ho hem d'intentar. Buscar el plaer dels nostres lectors, sí, que pot ser de molts tipus. Pensar més en l'audiència, en què vol i en què espera.

I això, és clar, passa, en primer lloc, per tenir definida precisament aquesta audiència. La nostra audiència. Un requisit que a la trinxera de la proximitat –paraula de moda

plicant que anaven tots junts amb els fills en bici a l'escola, sense cap mena de repercussió mediàtica? Quan avui els *bicibusos* s'han multiplicat arreu de la ciutat, estan influïnt en l'agenda política i fins i tot han fet el salt a altres països, la resposta és molt fàcil. Però intuir-ho en aquell moment i donar-li importància quan era incipient no ho és tant. I us asseguro que, per a aquells quatre gats –que després van ser centenars–, veure la seva iniciativa a les pàgines del diari del barri els va generar plaer. Plaer periodístic, sí. I encara ara ens ho recorden.

És només un exemple. Un petit exemple que al meu entendre il·lustra els possibles *hooks* del periodisme, especialment del de proximitat: centrar-se en el que mou les persones; acompanyar sense alligonar; saber detectar incipientment quan el món canvia –i explicar-ho– en lloc de voler-lo canviar nosaltres, que no som tan imprescindibles; ser una part més de la comunitat sense voler ser el tot... En definitiva, fer periodisme pensant més en els altres que en nosaltres. Una cosa tan fàcil de dir com difícil de fer, però indiscutiblement necessària.

Hem de saber detectar incipientment quan el món canvia –i explicar-ho– en lloc de voler-lo canviar nosaltres

i que tothom predica, però que no tants apliquem– tenim més a l'abast. Ara bé, que ho sapiguem aprofitar ja és una altra cosa. Perquè en el dia a dia periodístic prenem contínuament decisions, aparentment insignificants, que determinen si ens apropem o ens allunyem de la nostra audiència.

¿Valia la pena informar sobre aquells quatre gats de l'Eixample de Barcelona que un dia van trucar a la redacció ex-

Línia Mar no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable. Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#IncendiIntencionat

@324cat: Els Agents Rurals, sobre l'incendi del Pont de Vilomara: "La principal hipòtesi de treball és que l'origen sigui la intencionalitat".

#TornaAnnaGabriel

@freeannagabriel: L'ordre de detenció contra Anna Gabriel queda sense efecte. Acompanyada pels seus advocats, s'ha personat a Madrid davant el Tribunal Suprem.

#DoloresDelgadoPlega

@MarPoyato: Dolores Delgado plega com a fiscal general de l'Estat per motius de salut. Delgado ho ha comunicat a la ministra de Justícia, Pilar Llop.

Mirada pròpia

En Valerià Pujol i els alumnes fracassats

per Xavier Godàs

El meu fill acabarà per completar aquest any primer d'ESO a l'IES Jaume Almera de Vilassar de Dalt. Un curs que va començar bé, però que després de les vacances de Nadal va anar pel pedregar. Hem passat uns mesos de notificacions diàries i d'informes setmanals de deures per fer, mala conducta i un reguitzell d'expulsions de l'aula. Us podeu imaginar que tot plegat ha estat degudament amanit amb converses amb el seu tutor i amb el cap d'estudis. A casa també hi ha hagut ambient: control de tasques, converses alligadorades, algun càstig...

El cas és que el nano ha fet una entrada triomfal a l'adolescència, d'un dia per l'altre. I l'institut ha estat el seu principal objectiu. Allà s'ha estat dedicant a interferir en les classes i a respondre l'autoritat del professorat. Segons n'he tret en clar, el seu mòbil ha estat el més profund dels avorriments, conjugat amb una ràbia que ni ell sabia explicar-se. Una total manca d'interès per les matèries i una prístina insatisfacció sobre com es donen les classes. Amb això no voldria donar a entendre que el meu fill és innocent o una víctima del sistema. Ell és el responsable del seu comportament i l'ha de corregir. De fet, l'està corregint. Ara bé, també el comprenc.

El comprenc perquè jo mateix vaig ser un fracàs escolar de manual quan cursava el BUP. És més, no vaig passar de segon curs (que, això sí, vaig fer dues vegades amb idèntics resultats: vuit *Molt Deficient* amb totes les lletres i números). El meu mòbil per a notes tan galdoses fou dedicar-me amb una colla d'amics a fer la revolució. Llavors estava convençut que estudiant reproduïem el sistema. Vaig perdre tota corretja de transmissió amb l'aula. Jo i els meus col·legues ens saltàvem les classes un dia sí i l'altre també (llavors es podia fer: no et tanquen a dins del recinte escolar ni et fregien a informes). Eren molt més interessants les nostres converses en qualsevol racó de Vilassar o al voltant de la taula d'un bar que estar-se assegut en un pupitre mentre et recitaven la lliçó. Què voleu que us digui, tinc present aquella sensació d'avorriment mortal a l'hora lectiva. També que els meus suspensos inapel·lables em patines-

sin absolutament. Ni un bri de sentiment de culpa per suspendre a cabassos, la veritat sigui dita.

Però jo i els meus companys de transgressió revolucionària adolescent no ens perdiem cap classe d'en Valerià Pujol, en Valeri. Ens donava literatura espanyola. Tanmateix, jo no hi anava tant per la matèria com per la referència que era per a nosaltres en Valerià. Era un mestre, vaja, en el sentit que no es limitava a ensenyar el que sabia, sinó que anava més enllà: compartia la seva saviesa amb habilitat.

En Valerià era un personatge. Impartia la classe amb un fil de veu enronquit, de conjunt amb la gran discapacitat física que tenia a conseqüència d'haver patit una poliomièlitis quan era un nano. Però la seva discapacitat mai va ser un fre per a la seva mobilitat entre nosaltres. Assegurava la seva presència a banda de les difi-

nor per a nosaltres. Però ell en sabia molt més, per això ens l'escoltàvem. Entenguem-ho bé: en Valerià no era un *profe* enrotllat, era un mestre amb la capacitat d'escoltar-se els seus alumnes i de comprendre els que, com jo, no encaixàvem en els paràmetres de l'aula. I nosaltres reconeixíem amb total naturalitat la seva autoritat.

Jo no vaig poder matricular-me per tercera vegada al curs de segon a l'Institut Jaume Almera. Tenia disset anys quan vaig plegar de la secundària i encara passarien uns quants anys més en què estaria disposat a defensar que tot el sistema educatiu havia de saltar pels aires. Però a poc a poc vaig anar covant la idea que hauria de tornar a estudiar si no volia continuar sent un peó del tèxtil sense horitzó a la vista. I aquí és quan en Valerià tornà a ser clau, des del record de l'experiència de la relació viscuda. El seu mestratge fou un dels ancoratges més importants

del meu canvi de perspectiva. Si ell bandejava les seves pròpies dificultats sent agència, vivint, creant, adquirint i proporcionant coneixement, sent home compromès amb el seu temps i el seu entorn, per què no seguir-ne l'exemple?

Per a tots els que hem estat estudiants complicats, no sabeu fins a quin punt és valuós trobar-se amb un mestre que t'obri horitzons malgrat que en aquell moment no siguis plenament capaç de copsar-los. Perquè s'escolen per alguna banda del teu cervell. I quan aprens a veure'ls, els fas servir per tenir propòsits. En Valerià mai va saber que

fou el meu mestre de referència quan jo era un xaval amb un cacau mental considerable. No ho sabrà mai perquè és mort des de fa trenta anys. Però ho fou i li hi agraeixo.

Per acabar, vull dir que enguany a Premià de Dalt, el municipi d'en Valerià, l'Associació Can Vallerià organitza actes de reconeixement a la trajectòria del mestre. Si cerqueu el seu nom, veureu que en Valerià Pujol deixà una profunda empremta en la literatura catalana: Premi Documenta el 1981, premi de La Crítica l'any següent i el de Carles Riba de poesia el 1983. També la deixà en la militància política d'esquerres. En temps de dispersions conceptuals, desorientacions pràctiques, cacaos normatius i ideologies petitones de consum ràpid val la pena recuperar els mestres amb senderi. No els oblidem, que ens fan falta.

Foto: Pexels

cultats. I si molt convenia, l'arreglèvem i el traginàvem. En Valerià no traspuava la identitat d'una víctima. Al contrari, tot ell era agència. El veïem aparèixer per l'institut amb el seu Dos Cavalls adaptat. No ens generava cap llàstima perquè no el veïem dèbil tot i l'extrema fragilitat del seu cos. Emetia força. I el respectàvem.

El respectàvem perquè ens tractava com persones potencialment lliures, cosa que significa que ell també ens respectava a nosaltres. Als que érem estudiants díscols no ens donava la brasa, cosa que és molt important si ets díscol. S'ajustava al nostre nivell i parlàvem. Moltes vegades de política. Recordo que en més d'una ocasió s'adreçà a mi per preguntar-me què pensava jo sobre tal cosa que havia passat. Que ens demanés el parer sobre qüestions polítiques o d'altres per l'estil era tot un ho-

Les millors perles

Una *influencer* és traslladada des de l'aeroport en cadira de rodes amb un "mal agonitzant" i al final descobreix que tenia gasos. Li ha passat a la brasilera Vitoria de Felice, que ha reconegut que li feia vergonya tirar-se un pet davant el xicot.

La policia italiana persegueix, reté i escorcolla a punta de pistola el jugador del Milan Tiémoué Bakayoko (francès d'origen ivorià) fins que els agents s'adonen de qui és. L'actuació ha estat titllada de racista. I amb raó.

"Prohibit practicar sexe anal/oral/vaginal a la biblioteca". Això diu el cartell d'una biblioteca catalana que s'ha fet viral a Twitter, on @kozackkk ha compartit la imatge i una reflexió: "Que animat que està el panorama si han hagut de posar això".

Un govern espanyol amb Iglesias de president, Junqueras i Otegi de vicepresidents i Echenique com a ministre de Defensa. És l'anunci que ha fet Iglesias en ser preguntat pels mitjans. Avisem per si de cas: feia broma.

Nia Escolà/ACN

LA FOTO

línia vol ser un espai per a la conversa metropolitana serena i responsable

David
Fernández

Montserrat
Tura

Neus
Munté

Oriol
Lladó

Susana
Pérez

Dolors
Sabater

Jordi
Martí

Lucía
Delgado

Marc
Cerdà

Gala
Pin

Xavier
Godàs

Martí
Casamajó

Joan Ramon
Casals

Elisenda
Alamany

Xavier
Marcé

Oriol
López

Ferran
Falcó

Manuel
Reyes

Núria
Parlon

Arnau
Nadeu

Tribuna

Viagogo, la punyalada al sector musical

per Xavier Marcé, regidor de Turisme i Indústries Creatives de l'Ajuntament de Barcelona i regidor de Nou Barris

Foto: Pexels

Els equilibris sobre els quals se sostenen els sectors culturals són molt fràgils. Tothom coneix els artistes, però molta gent no sap que darrere de la seva feina hi ha qui escriu un guió o qui compon una música; que algú ha dissenyat una posada en escena i un vestuari; que tot plegat implica un equip de persones que l'han produït; que alguna empresa ha venut les entrades i que en algun lloc aquest artista i el públic fan un acte de comunió que es diu espectacle. L'èxit o el fracàs de cadascun d'aquests esdeveniments que configuren el món de la cultura els afecta a tots en alguna mesura. A l'artista en primer lloc, però en un exercici d'encadenament de cadascuna de les peces que els configuren, al final a qui més afecta és a qui ha decidit arriscar-hi recursos i prestigi, és a dir, el productor.

El productor assumeix el cost d'una activitat, posa a la venda les entrades i efectivament assumeix el risc de l'èxit o del fracàs, i cal dir que no sempre se li reconeix la importància de la seva feina ni el mèrit que suposa la incertesa de cadascuna de les seves decisions. Tot plegat, a més a més, en un context d'assumpció de tota mena de responsabilitats: si cal suspendre el concert perquè plou, si el seient que he comprat no té bona visibilitat, si el so no estava ben equalitzat, si l'espectacle era massa curt o si, per qualsevol raó certa o no, el públic (ara convertit inexorablement en client) considera que l'espectacle (també ara inexorablement convertit en producte) no justificava el preu abonat. Sovint es tracta de petites responsabilitats poc rellevants que, per la naturalesa de l'activitat cultural i per la inevitable subjectivitat de cada persona, es diversifiquen individualment i construeixen o destrueixen la credibilitat i el prestigi de cada productor.

Sense empresaris productors, la cultura s'esvairia, potser reduïda a un petit grup de creadors solitaris sense gaire contacte amb la gent o emmagatzemada en repositoris públics més atents, de vegades, al manteniment d'un determinat tipus de cànon que no pas a una socialització real de l'art i de la creació. Per això cal protegir la figura del productor i eliminar tot el que malbarata la seva feina a l'empara de les noves tecnologies i del discurs fàcil de les economies col·laboratives.

En són un bon exemple aquelles plataformes que, sense cap participació directa en el risc de l'espectacle, aprofiten les virtuts de les tecnologies per induir la revenda, apujar el preu de les entrades i, no poques vegades, falsificar-les venent dos cops un mateix seient.

D'entre totes, s'endú la medalla d'or Viagogo. La seva agressiva estratègia ha aconseguit col·locar-la en un lloc privilegiat dins de les pràctiques empresarials mancades d'ètica que compren entrades de tota mena d'espectacles altament comercials per posar-les a la venda a preus molt superiors als originals.

Ras i curt: en un despatx ubicat en un indret indefinit i legalment protegit per una legislació favorable, un programa informàtic governat per robots i algoritmes esgota les entrades d'un espectacle utilitzant falsos clients per revendre-les immediatament. Per això, i passa més vegades de les que voldríem, un espectador pot haver pagat el doble que el que s'asseu al seient del costat sense que els hagi quedat clar que han comprat entrades en plataformes diferents. Evidentment, les reclamacions van a parar al productor de l'espectacle; a l'empresari programador que poca cosa podrà fer-hi davant l'opacitat i l'habilitat legal del revenedor.

Viagogo és un exemple, entre altres, dels negocis que aprofiten la constant transformació de les tecnologies per situar-se a les fronteres de la llei, ateses les dificultats jurídiques per regular el seu marc d'actuació. És una relació tan complexa com la que tenen el dòping i els programes antidòping en el món de l'esport.

Segurament, hi ha dificultats legals per aturar aquesta mena de pràctiques, però hi ha una pregunta que sorprenentment no té resposta. Quina és la raó per la qual un productor no pot decidir quines i només quines plataformes li venen les entrades, prohibint, per tant, a Viagogo que les ofereixi? Quelcom tan senzill com a mínim deixaria clar al client qui està dins de la legalitat i qui actua en el mercat negre. Si consideréssim que la revenda induïda és una mena de dòping cultural, cal constatar que encara estem lluny de fer net en una qüestió que amenaça directament la necessària confiança entre el públic i el productor.

“

Si consideréssim que la revenda induïda és una mena de dòping cultural, cal constatar que encara estem lluny de fer net en una qüestió que amenaça directament la necessària confiança entre el públic i el productor

”

Flaixos

@OriolMalet: La Mariona m'ha preguntat què és una relació tòxica i quan he acabat d'explicar-li m'ha etzibat: com *La Bella i la Bèstia*. 10 anys té.

@PunsodaRicart: Una altra cosa que Déu va fer malament va ser fer tan semblants els símptomes de l'embaràs i els de la regla.

@nululamae: Un té dues lletres, dos en té tres, tres en té quatre i quatre en té cinc. Cinc baixa cap a quatre i sis cap a tres. Fa massa anys que ho penso en silenci.

Collboni: “Espai Línia és una ambaixada del món local al centre de Barcelona”

Prop de 150 persones van assistir a l'acte inaugural. Foto: Joanna Chichelnitzky

Estrena lluïda. Divendres 15 de juliol, en plena onada de calor, Espai Línia es va omplir de gom a gom en el dia de la inauguració d'aquest primer Centre de Comunicació de Proximitat impulsat pels diaris *Línia* i *Comunicació 21* al carrer Girona, 52 de Barcelona.

Entre les prop de 150 persones que van assistir a l'acte inaugural hi havia polítics de la primera línia de gestió de la metròpoli, periodistes de renom i cares conegudes dels moviments veïnals. Molt pocs van voler perdre's la presentació del nou espai, que vol convertir-se en un centre de trobada de tots els barris metropolitans: la Casa dels Barris. L'editor del Grup Comunicació 21 i impulsor de la iniciativa, David Centol, resumia l'essència del nou centre en el seu discurs de presentació, assenyalant que “Espai Línia és una idea més que un espai; una idea oberta a tothom”.

En aquest sentit, Centol va deixar clar que el nou espai té com a objectiu trencar la barrera entre els lectors i els mitjans que massa vegades s'ha instal·lat en el sector de la comunicació. “Volem reconnectar amb els lectors, però també amb les fonts d'informació, amb els territoris metropolitans i amb les administracions, especialment les municipals”, afirmava l'editor. És per tot això que Espai Línia serà un indret on es crearan continguts, però on també es duran a terme exposicions –la primera, ja en marxa, porta per títol *La Barcelona desconeguda* i vol fomentar el turisme kmo–, cicles de conferències i de-

bats, com el que just el dia abans ja va organitzar a Espai Línia el diari *Ara* sobre el dèficit fiscal i d'infraestructures.

El local, de 368 metres quadrats, està perfectament habilitat i equipat per atendre tota mena de trobades, amb una bona acústica, així com grans exposicions gràfiques i audiovisuals. Espai Línia vol estar al servei de totes les entitats, associacions de veïns i empreses vinculades amb el valor de la proximitat. Tots els serveis són gratuïts.

EL VALOR DE LA PROXIMITAT

El primer tinent d'alcaldia de l'Ajuntament de Barcelona, Jaume Collboni, que va intervenir en l'acte, va remarcar la necessitat de tenir mitjans i administracions més properes a la ciutadania. “Hi ha coses que passen a la ciutat que si no les expliqués la premsa local no ho faria ningú”, afirmava el socialista.

Collboni posava com a exemple el bateig de dos gegants a la Verneda, una festa popular de gran impacte en aquest barri barceloní però que no hauria tingut repercussió sense diaris com els *Línia*. Tal com recordava Collboni en la seva intervenció davant d'una sala plena, en veure aparèixer aquella notícia als mitjans, el veïnat de la Verneda es va sentir orgullós i feliç. “Calen projectes com aquest, que són una ambaixada del món local al centre de Barcelona”, va afirmar el primer tinent d'alcaldia de la capital catalana, que va destacar que “Espai Línia és un projecte innovador”.

De la mateixa manera, Ramon Grau, president de l'Associació de Mitjans d'Informació i Comunicació (AMIC), va considerar, durant el seu discurs, que “el periodisme local és cabdal tant per a la llengua com per al país”. “Si hi ha un col·lectiu de mitjans que des de sempre han contribuït a arrelar i a construir identitat, que han defensat la llengua, que han esdevingut una eina de participació i pluralitat, que enforteixen la democràcia i que són un filtre contra les notícies falses, aquests són, en bona part, els mitjans de l'AMIC”, va argumentar Grau. “El cas dels diaris *Línia* ho exemplifica clarament, perquè expliquen la realitat de Barcelona i de la regió metropolitana des del rigor i el coneixement més proper, i amb professionalitat”, va afegir.

Qui també va intervenir en l'acte inaugural va ser el secretari de Difusió de la Generalitat de Catalunya, Jofre Llobart, que també va reivindicar la proximitat i va apuntar que els mitjans de comunicació han de ser espais d'anada però també de tornada, és a dir, projectes que obrin les seves portes, tal com planteja el nou Espai Línia.

ESPERANÇA ENMIG DE LA CRISI

El periodisme és una professió travessada per moltes crisis. Durant l'acte, cap dels discursos va negar quelcom que sembla evident: la crisi del paper, la crisi econòmica i els moments d'incertesa global per la guerra d'Ucraïna i la pandèmia són sempre un fre a qualsevol iniciativa innovadora.

Malgrat això, Espai Línia va presentar-se com un projecte am-

biciós. “El mitjà de comunicació total ja no pot ser només en digital o en paper”, deia Centol. L'editor del Grup Comunicació 21 va anar un pas més enllà en reivindicar que el nou projecte vol ser un espai “on passin coses que tinguin repercussió”.

La idea va ser compartida per Llobart, el qual, en un moment en què tot passa de premsa i a internet, va aplaudir un projecte com Espai Línia que reivindica la presencialitat i les coses fetes amb temps. Amb tot, el secretari de Difusió de la Generalitat de Catalunya va encoratjar els presents a la sala a donar suport al primer Centre de Comunicació de Proximitat. “Animo tothom a ajudar a omplir de vida Espai Línia perquè sigui un projecte d'èxit. Les paraules d'avui ara les hem de traduir en fets”, va concloure Llobart.

El primer tinent d'alcaldia de l'Ajuntament de Barcelona, Jaume Collboni, intervenint en l'acte. Foto: Joanna Chichelnitzky

Antoni Casas va prendre possessió com a regidor en el passat Ple, celebrat el dia 21 de juliol. Casas substitueix Rosa Pla, que va fer efectiva la seva renúncia el juny. Casas ja havia estat regidor i membre del govern municipal en els mandats anteriors.

Denuncien un excés de vols sorollosos a sobre de la ciutat

» Les operacions d'aterratge sobre Castelldefels són "contínues"
» Aena es compromet a estudiar la situació per limitar les molèsties

SOROLL ▶ És un mantra de cada estiu, i aquest de certa tornada a la normalitat que estem vivint, no està sent pas una excepció. I és que el soroll dels avions torna a estar sobre la taula.

En la darrera reunió del Grup Tècnic de Treball del Soroll (GTTR), celebrada a finals del mes de juny, l'Ajuntament de Castelldefels va denunciar que s'està fent un ús excessiu de la configuració diürna no preferent dels vols. Això vol dir que estan havent-hi operacions d'aterratge contínues que passen per sobre de la ciutat, el que ha generat un increment del soroll.

La qüestió és que, segons la Declaració d'Impacte Ambiental, aquesta configuració dels vols, que és la més sorollosa, no ha de passar del 15% del total d'operacions. I l'Ajuntament denuncia que, precisament, des del març se sobrepassa aquest percentatge a bastament. En con-

El soroll dels avions torna a ser preocupant. Foto: Prou Soroll

cret, els percentatges d'ús del març, l'abril i el maig van ser del 52,2%, del 60,6% i del 24,9%, respectivament. Pel que fa al juny, la xifra ascendia al 21,9%.

Es tracta de xifres que estan molt per sobre de les recomanacions i que generen un increment del soroll. Per tot plegat, l'Ajun-

tament ha demanat explicacions a Aena, que s'ha compromès a encarregar estudis meteorològics, de protocols de canvi de configuració, límits de vents i càrrega acústica sobre el territori per descobrir els motius últims d'aquest increment dels percentatges i posar-hi remei.

La pelagia noctiluca. Foto: Ajuntament

Més meduses a la platja per la sobrepesca i l'onada de calor

MEDI AMBIENT ▶ La presència de meduses a les platges metropolitanas és un fenomen natural que té lloc durant gran part de l'estiu. Enguany, però, aquests molestos invertebrats han proliferat al litoral de la comarca.

Segons els experts, l'augment de la temperatura del mar per l'onada de calor, els corrents marítics favorables i la sobrepesca -que fa desaparèixer els depredadors naturals de les me-

dues-, estan al darrere de l'augment d'aquests animals a les zones de bany.

Per tot plegat, l'Ajuntament porta a terme inspeccions diàries per detectar la presència de meduses a la platja. Així i tot, es recomana no tocar-les i portar protecció solar, ja que la crema impedeix la picada. Si se'n pateix una, cal rentar la ferida amb aigua salada i dirigir-se als serveis de salvament i socorrisme.

Un robatori de criptomoneda en un hotel acaba a trets

SUCCESSOS ▶ Un robatori de criptomonedes va acabar a trets en un hotel de Castelldefels el passat dimecres 13 de juliol, a les tres de la tarda. Aquell dia uns individus van irrompre en una habitació on hi havia dues persones dedicades a la compra-venda de criptomonedes.

Les van lligar i amenaçar amb una pistola perquè fessin una transacció d'aquestes divises, però en aquell moment va entrar una tercera persona propera a les víctimes, que va forçar amb els assaltants i els va

aconseguir treure la pistola, amb la qual hauria efectuat tres trets, sense ferir ningú.

Els dos assaltants van fugir del lloc dels fets en dos cotxes. Els Mossos van rebre l'avís que hi havia dues persones lligades en una habitació de l'hotel i que s'havien sentit trets. Els agents, en arribar-hi, van recollir els casquets de bala, i ara investiguen els fets. De moment no hi ha hagut detencions, s'està buscant els atracadors i s'està determinant si es van endur cap botí de l'habitació.

La ciutat es bolca amb unes anhelades Festes del Mar

Una imatge del desembarcament pirata. Foto: Ajuntament

TRADICIÓ ▶ Tres anys després, Castelldefels ha tornat a viure unes Festes del Mar com les d'abans, sense restriccions sanitàries i limitacions d'aforament. Del 14 al 17 de juliol, la ciutat va reivindicar la seva essència mediterrània amb una celebració que va omplir els carrers d'alegria, humor, tradició i activitats de tota mena.

Destaca per sobre de tot el tradicional desembarcament pirata, que dissabte dia 16 va omplir la platja de gom a gom per presenciar l'enèsima entrada

trionfal dels corsaris al municipi. Des del dijous anterior, tanmateix, ja s'havien celebrat activitats diverses, com ara ballades populars, concerts o un espectacle d'humor d'improvisació o Improshow, que va abarrotar els Jardins del Castell.

Diumenge 17 va ser el torn de la cultura tradicional, amb la diada castellerà i la cantada d'havaneres a la vora del mar, amb Son de l'Havana. A més, del 15 al 17 es va poder gaudir del Mercat del Mar, ubicat a la zona de la plaça de les Palmeres.

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta Col·laboratiu i Dialògic

Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
Dificultats de relació

Visites concertades dimarts i divendres

www.javiercentol.com

625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t

Amb
la
clàssica

Cat **W**úsica
35
anys!

Xavier Matilla (esquerra), Sandra Bestraten (centre) i Manuel Sánchez-Villanueva Beuter (dreta) a Espai Línia. Foto: Francisco J. Rodríguez

Navegar per la Ronda Litoral de Barcelona, recollir fruita i verdura d'un hort en ple passeig de Gràcia o passejar per un Eixample ple de gratacels convertit en la versió catalana de Manhattan. Podrien semblar escenes extretes d'una pel·lícula de ciència-ficció, però són idees d'arquitectes de tot el món que han especulat sobre el futur de Barcelona, amb imaginació i "optimisme radical". Ho han fet amb motiu de l'exposició *99+ imaginaris*, emmarcada en la programació del Festival Model, promogut per l'Ajuntament de Barcelona i el Col·legi d'Arquitectes de Catalunya (COAC) i que el mes passat va ajudar a "redefinir" el present de la ciutat, imaginant "la possibilitat d'un futur diferent, més equitatiu i just".

Imaginar. Pensar en la Barcelona del futur en clau urbanística. En la metròpoli que ens espera. Això és el que també ha volgut fer el *Línia* ajuntant en una mateixa taula l'arquitecte en cap de l'Ajuntament de Barcelona, Xavier Matilla, la presidenta de la demarcació de Barcelona del COAC, Sandra Bestraten, i l'arquitecte fundador de *haz arquitectura* i professor de projectes arquitectònics a la Universitat Politècnica de Catalunya (UPC), Manuel Sánchez-Villanueva Beuter, a Espai Línia. Potser sense tant "optimisme radical" i amb unes quantes dosis més de possibilisme, però exactament amb la mateixa voluntat: pensar en la ciutat metropolitana que ve.

EL SANT GRIAL DE L'EQUILIBRI

Cap a on anem? Cap a on hem d'anar? Si hi ha algun far de consens en tot aquest debat, podríem dir que és el de preservar un equilibri dels usos urbans que faci de Barcelona i la seva rodalia una metròpoli cada cop més habitable. "Aquest preuat equilibri ha estat un dels valors de continuïtat històrica des que es van restaurar els ajuntaments democràtics, però actualment hi ha àmbits en els quals està clarament en risc", apunta Matilla per començar.

Com naturalitzar la ciutat? Com generar autosuficiència? Com projectar un nou model de mobilitat? Com gestionar la densitat de la metròpoli? Som en un moment complex i alhora apassionant. Barcelona, com la resta de metròpolis capdavanteres del món, es debat amb intensitat. L'urbanisme està en estat d'ebullició. I és en aquests moments quan és més necessari que mai pensar en gran i aixecar la mirada.

Com fa Bestraten, que de seguida que surt la paraula "naturalització" a la conversa s'afanya a parlar de Montjuïc, la muntanya oblidada. "El nostre Central Park", en paraules de la presidenta de la demarcació de Barcelona del COAC. "No l'acabem d'abraçar. Falta aconseguir treure les barres que no ens permeten, de for-

L'urbanisme que ve: buscant l'equilibri

Una taula. Una gran pregunta. Tres professionals del gremi per respondre-la. Ajuntem l'arquitecte en cap de l'Ajuntament de Barcelona, la presidenta de la demarcació de Barcelona del Col·legi d'Arquitectes i un arquitecte independent per parlar d'urbanisme i metròpoli. Per debatre cap a on anem. Per imaginar.

ma massiva, utilitzar la muntanya, arribar-hi i convertir-la en un passeig més amable. Hem d'abraçar Montjuïc", argumenta Bestraten mentre Beuter també reivindica la necessitat de potenciar els espais verds i ho vincula amb el concepte de ciutat de proximitat.

ESCALA HUMANA

"L'urbanisme per si sol no ho pot resoldre tot i tampoc se li pot exigir, però sí que pot ser un gran facilitador de canvis", reflexiona

l'arquitecte fundador de *haz arquitectura* i professor de projectes arquitectònics a la UPC. "Pensar que els espais han de ser segurs, de lectura fàcil, comprensibles, accessibles... és el que acaba configurant una ciutat de vida quotidiana", afegeix Matilla.

"Una ciutat compacta, de proximitat, és més feminista que una ciutat dispersa, amb espais morts", apunta Bestraten, introduint un altre element clau de l'urbanisme actual i de futur: la

mirada feminista. "No parlem de mesures pal·liatives, sinó de concepció integral i d'un model que no només beneficia les dones, sinó la vida quotidiana de tothom", matisa l'arquitecte en cap de l'Ajuntament de Barcelona.

INFÀNCIA TRANSFORMADORA

De tothom també vol dir dels infants. "Els nens i les nenes són el termòmetre de la qualitat urbana d'una ciutat. Allà on hi poden haver infants actuant de mane-

ra autònoma vol dir que hi ha una bona qualitat urbana", resumeix Matilla. "Són agents de transformació dels grans reptes", insisteix Bestraten. "Una ciutat que és capaç d'incloure els nens i les nenes és un lloc millor", comparteix Beuter.

Passar d'una ciutat nerviosa i estressada a una de més calmada, rebaixant la velocitat dels vehicles i el soroll, fomentant més el valor del silenci, sembla una recepta àmpliament compartida. La pandè-

Madrid, pel retrovisor

● En un moment que les comparacions entre Barcelona i Madrid es fan a tots els nivells, és difícil no fer-ho també en clau urbanística. “Des d’aquest punt de vista, Barcelona és molt millor que Madrid. Ho puc dir amb tot l’orgull. La nostra és una ciutat molt més caminable. La capital espanyola és una ciutat pensada per al cotxe. Té uns parcs impressionants, però camina-la... És hostil”, reflexiona Sandra Bestraten, presidenta de la demarcació de Barcelona del Col·legi d’Arquitectes de Catalunya (COAC).

“Crec que, en aquests moments, a Barcelona estem fent els deures pel

dials en els quals participem, Madrid no hi és. No és en els debats de quins són els reptes contemporanis que compartim amb les principals ciutats del món. I Barcelona no només hi és, sinó que està liderant molts d’aquests espais”, celebra l’arquitecte en cap de l’Ajuntament de la capital catalana.

Manuel Sánchez-Villanueva Beuter, arquitecte fundador de *haz arquitectura* i professor de projectes arquitectònics a la Universitat Politècnica de Catalunya (UPC), comparteix la visió de Matilla i Bestraten, afegint que “Barcelona ha fet de la necessitat virtut”. “Per les circumstàncies geogràfi-

“A Barcelona tenim una agenda urbana ambiciosa, contemporània i actualitzada, mentre que Madrid continua amb una agenda caducada”, diu Matilla

que fa als reptes contemporanis des d’un punt de vista ambiental, social, de justícia, d’igualtat, d’habitatge... En definitiva, d’equilibri”, comparteix Xavier Matilla, arquitecte en cap de l’Ajuntament barceloní, que afegeix que “Madrid no ho està fent”. “El fet distintiu és que a Barcelona tenim una agenda urbana contemporània, actualitzada, ambiciosa i de futur, mentre que Madrid continua amb una agenda diria que caducada respecte de què vol dir el desenvolupament urbà sense reproduir models de fa dècades”, argumenta Matilla, que ho il·lustra amb un exemple “simptomàtic”: “A tots els fòrums urbans mun-

ques i polítiques, també en termes de la desigual inversió estatal, la capital catalana ha hagut d’enginyar-se-les per fer una ciutat petita, compacta, però alhora capdavantera. Avui, Barcelona lidera el debat de les ciutats”, remarca Beuter. Un lideratge que s’exerceix “amb un sobreesforç brutal, perquè Barcelona no disposa dels recursos de Madrid”, afegeix Matilla.

Però no es pot caure en el conformisme. Bestraten s’afanya a remarcar que, a nivell de llicències, per exemple, “cal buscar mecanismes més ràpids”. “En això, a Madrid sí que sembla que tot està anant més àgil. Hem d’agafar la penya i resoldre-ho”, conclou.

mia ens va fer recuperar, durant l’etapa més dura del confinament, la percepció sensorial de la ciutat. Vam tornar a experimentar sentits que teníem oblidats. “Sovint l’espurna que encén la voluntat de canvi és una qüestió d’emergència”, diu Beuter.

COBERTES I ASFALT

I probablement la qüestió d’emergència més important que afronta la metròpoli barcelonina, com la resta de metròpolis del món, són els efectes del canvi climàtic. Hi ha tres paraules conegudes –i temudes– per tothom: “illa de calor”. Ho patim aquests dies de juliol, però cada cop ho patirem durant més temps. L’augment de la temperatura sembla imparabile i les ciutats han de millorar per no generar tanta calor.

“Hem de fer una revolució a les cobertes. Moltes podrien ser verdes. També hem de millorar les ventilacions dels edificis”, afirma Matilla. “Cal fer una rehabilitació integral arquitectònica dels edificis, i per fer-ho podem aprofitar els fons europeus Next Generation”, remarca Bestraten, que destaca que les edificacions també contaminen i que hi ha molta feina per fer. Com també hi ha molta feina per fer a peu de carrer. “Hem de

desasfaltar la ciutat”, demana Beuter, que explica que l’asfalt és un paviment que captura més temperatura. “Podríem tenir paviments molt més filtrants, que a banda de regenerar el cicle de l’aigua redueixen la temperatura”, detalla.

SUPERILLES (I SUPERDEBATS)

Alguns d’aquests paviments, com les llambordes, s’han recuperat en alguna superilla de Barcelona. Concepte de moda, com el de l’urbanisme tàctic, que ha acaparat els debats urbanístics de l’etapa Colau al consistori de la capital catalana. “Hi ha actuacions tàctiques, no urbanisme tàctic”, s’afanya a puntualitzar Matilla quan surt aquesta qüestió a la conversa. “Són un instrument, no un objectiu en si mateix”, afegeix.

Què en podem dir, des d’una òptica professional? Ho preguntem a Beuter, que valora que és “una eina reversible, barata i que permet equivocar-se”. Hi està d’acord Bestraten, que apunta que “permet avaluar, amb un cost baix, transformacions més sòlides”. Ara bé, la presidenta de la demarcació de Barcelona del COAC destaca que, com que s’ha dut a terme una actuació tan generalitzada, “ha fet la sensació que Barcelona estava en obres”. “Entre l’ac-

XAVIER MATILLA

“El cotxe només suporta el 20% dels desplaçaments i ocupa el 60% de l’espai públic. Això és una injustícia”

SANDRA BESTRATEN

“Tothom predica la mirada metropolitana, però cadascú acaba fent el que li interessa per a la seva ciutat”

MANUEL S.V. BEUTER

“L’urbanisme per si sol no ho pot resoldre tot i tampoc se li pot exigir, però sí que pot ser un facilitador de canvis”

tuació ràpida i la definitiva potser hauríem d’intentar que la provisionalitat sigui de segon nivell, amb solucions més cuidades estèticament”, proposa Bestraten. “Algunes coses, com les barreres New Jersey grogues, no és el que més ens hauria agradat a cap de nosaltres, però era l’única solució possible tan ràpida. Han estat actuacions que ens han permès avançar, per exemple cap a la pacificació i les superilles”, replica Matilla.

Superilles. L’altre gran focus de debat. Se n’ha parlat molt i se n’ha escrit més, sobretot des de l’òptica de la mobilitat. “El cotxe només suporta el 20% dels desplaçaments i, en canvi, ocupa el 60% de l’espai públic. Això és una injustícia”, critica l’arquitecte en cap de l’Ajuntament de Barcelona, que alhora admet que molts dels canvis que es persegueixen amb les superilles superen les fronteres administratives de la capital catalana i requereixen una mirada metropolitana que porti solucions més globals. En termes d’urbanisme, però també de mobilitat, és clar.

UNA CIUTAT DE CIUTATS

Que el Bicing s’acabi a Barcelona, que el bus H12 no arribi a l’Hospital de Bellvitge... Són realitats

diffícils de comprendre per la ciutadania i que il·lustren el que en paraules de Matilla és un “déficit col·lectiu de mentalitat metropolitana”. “No pot ser que les ciutats es donin l’esquena quan en realitat les fronteres es podrien recosir de manera força senzilla. La mirada metropolitana la predica tothom, però a l’hora de la veritat, cadascú acaba fent el que li interessa per a la seva ciutat i els seus votants”, lamenta Bestraten. “Malauradament, el marc administratiu és la cotilla que acaba conduint totes les administracions municipals a una mentalitat executiva de caràcter local”, contesta l’arquitecte en cap de l’Ajuntament de Barcelona.

I això ens porta a parlar de la possible institucionalització o no de la regió metropolitana i de la necessitat que aquesta mentalitat regional penetri en la ciutadania. Perquè, “al final, la ciutat la fem les persones”, resumeix Beuter. I en aquest cas, la nostra és una ciutat de ciutats que, per ara, continua buscant l’equilibri de manera poc equilibrada.

Un reportatge d’**Arnau Nadeu**

Està previst que les obres de construcció del tercer CAP arrenquin la pròxima primavera i que durin un parell d'anys. Per tant, l'Ajuntament preveu que l'esperat centre mèdic, ubicat a Can Ribes, entri en funcionament l'any 2025.

Més de 400 persones protesten per les incidències als busos

» Els ajuntaments del delta reclamen solucions a l'AMB
» Avanza demana disculpes i informa que renovarà la flota aviat

TRANSPORT ▶ El serial per les deficiències de les línies del bus al Delta, que s'arrossega des de finals de l'any passat –quan Avanza va agafar el relleu de Mohn com a gestor del servei–, va assolir el 9 de juliol un nou pic d'intensitat quan 400 veïns i veïnes de la comarca van protestar a Gavà i Viladecans per les incidències constants que pateixen a les línies d'autobús. “Exigim a l'administració que posi mitjans ja perquè les coses funcionin correctament i amb dignitat”, va expressar Lluís Carrasco, portaveu de la Plataforma per un servei digne d'autobusos al Baix Llobregat, en una entrevista a Catalunya Ràdio.

Aquesta plataforma denuncia l'estat “lamentable” de la flota de busos, que presenten deficiències que fan necessària una renovació. Sense anar més lluny, la mateixa empresa concessionària, Avanza, va demanar disculpes per aquesta situació dies

La marxa va sortir des de l'estació de Gavà. Foto: ERC

abans de la manifestació, després de mesos atribuint les deficiències a l'estat en el qual havia rebut els busos de l'anterior empresa gestora del servei.

Per la seva banda, els ajuntaments de Gavà, Castelldefels, Viladecans i Sant Boi van instar l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB) i Avanza a trobar solucions. A més, reclamaven a

l'ens metropolità, del mateix color polític –atès que és el senador socialista Antoni Poveda el responsable de l'àrea de Mobilitat de l'AMB– que garantis el compliment del contracte.

Sigui com sigui, el 15 de juliol Avanza es va comprometre a renovar la flota i augmentar el nombre de busos un 10% abans d'acabar el mes.

Badia fa balanç del mandat: “Gavà té el rumb clar”

POLÍTICA ▶ Gemma Badia va substituir Raquel Sánchez a l'alcaldia de Gavà fa un any, quan el president del govern Pedro Sánchez va cridar l'exalcaldessa per dirigir el ministeri de Transports. I a principis del juliol, Badia va voler dirigir-se al teixit social, econòmic i polític del municipi en una conferència que va abordar els reptes del present i del futur de la ciutat, i va fer balanç del seu primer any al càrrec. “Gavà té un rumb clar, un rumb que treballa de prop, a peu de carrer, barri a barri, persona

a persona”, va expressar Badia. Per altra banda, l'alcaldessa va aprofitar per anunciar projectes com la construcció d'una piscina descoberta a Ca n'Horta, concretament entre la masia, la C-245 i el parc del Calamot. De fet, tenen previst que estigui en funcionament la segona meitat del pròxim mandat.

Per altra banda, Badia també va fer esment al manteniment de l'espai públic, la neteja i la seguretat. Al fil de tot això, l'edil va reconèixer que encara hi ha marge de millora.

Obre la primera platja de gossos de tot el delta

La platja de gossos ha suposat una inversió de 50.000 euros. Foto: Ajuntament

SERVEIS ▶ La primera platja de gossos de tot el delta del Llobregat és a Gavà i va obrir el passat 20 de juliol. Es tracta d'un espai d'uns 1.000 metres quadrats de la platja de les Marines, a l'altura del carrer Tamarit.

Romandrà oberta fins a l'11 de setembre i es podrà fer servir cada dia de la setmana, de 10 del matí a vuit de la tarda. Té una longitud de 50 metres i una amplada de 22, amb capacitat per a un centenar de persones i 75 gossos. La seva posada en marxa ha suposat una inversió de

50.000 euros. L'alcaldessa, Gemma Badia, que va visitar-la el dia 19, va reivindicar Gavà com a ciutat amiga de les mascotes. “Esperem que es gaudeixi molt, que s'aprofiti i que l'any vinent puguem fer més i millor”, va afegir Badia.

La platja de gossos s'ha dissenyat amb la participació del veïnat i s'hi faran anàlisis periòdiques de la sorra i de l'aigua de bany, per garantir la seguretat i higiene dels banyistes. A més, compta amb una zona de dutxes i un punt d'informació.

Foto: Ciutadans

WOW Gavà tanca el curs amb dues festes 100% estivals

COMERÇ ▶ L'associació de comerciants WOW Gavà ha tancat el curs amb intensitat. El passat dia 14 va celebrar la seva Nit del Comerç, un esdeveniment que va servir per homenatjar els botiguers i restauradors de la ciutat. Va tenir lloc al restaurant Mar de Pins i va ser dinamitzat per la presentadora de televisió Núria Marín.

Per altra banda, dos dies després, el dissabte dia 16 de ju-

liol, WOW Gavà va organitzar la festa ciutadana ‘T'ho mereixes’, amb la qual van voler compartir una estona agradable amb els veïns i veïnes, que van poder gaudir de música en directe i jocs d'aigua per a la canalla, precisament en un dels dies que més calor va fer. A més, la jornada va oferir una proposta gastronòmica per als assistents i un concert a càrrec del DJ Héctor Ortega, de Flash FM.

EMERGÈNCIA CLIMÀTICA

AJUDA'NS A PROTEGIR
EL PLANETA

#EmergenciaClima

Vicente Ferrer

Necessitem la teva firma!

Més info a:
www.fundacionvicenteferrer.org

EMERGÈNCIA A UCRAÏNA

LES PERSONES QUE ESTAN FUGINT ET NECESSITEN

DONA ARA A

ayudaucrania.com

Bizum – Codi: 01151

ES86 2100 2262 1802 0040 3932

**UNHCR
ACNUR**

La Agencia de la ONU para los Refugiados
comité español

La sessió del Ple de juny va aprovar per unanimitat una modificació administrativa per avançar en els tràmits que han de donar com a resultat l'inici de les obres del nou institut-escola del barri de Llevant, llargament reivindicat pels veïns.

Estafen mig milió d'euros al consistori a través del 'phising'

» L'Ajuntament destaca que ha pogut recuperar 367.000 euros
» El Prat també ha patit el frau, tot i que per una quantitat menor

CIBERDELINQÜÈNCIA ▶ Un grup d'estafadors informàtics ha robat 544.000 euros a l'Ajuntament de Viladecans a través del mètode del *phising*. No ha estat, però, l'única administració pública que ha patit aquest atac. Segons publica *La Vanguardia*, a més del consistori viladecanenc els estafadors haurien robat a uns altres organismes públics com el Servei Català de Trànsit o l'Hospital de Sant Pau. També està afectat l'Ajuntament del Prat, tot i que per una quantitat molt menor, de 45.880 euros.

En total, s'haurien sostret uns vuit milions d'euros a través d'aquest frau informàtic, que funciona a través de la suplantació de la identitat. Així, els delinqüents es feien passar per un proveïdor i informaven que havien canviat de compte per fer els pagaments de les factures. De fet, l'Ajuntament va abonar al compte dels estafadors 544.320 euros

El mètode del 'phising' suplanta les identitats. Foto: Arxiu

pensant que ho feia al d'una empresa que prestava serveis d'atenció domiciliària.

Aquests presumptes fraus es van cometre entre l'agost i el novembre del 2020. Tan bon punt l'empresa afectada pel *phising* va comunicar-ho al consistori viladecanenc, aquest va actuar per limitar els danys. Així ho expliquen fonts municipals, que asseguren que fruit d'aquesta "ràpida reacció" es van recuperar di-

versos pagaments de factures a aquesta empresa per valor de 367.771 euros.

Per la seva banda, des del Prat detallen a *Línia Mar* un cas similar, amb una empresa adjudicatària que, suposadament, demanava el pagament d'unes factures en un nou compte corrent. En adonar-se de l'estafa, l'Ajuntament del Prat va denunciar el casals Mossos, que ho estan investigant.

Ruiz: "Treballem per una ciutat d'oportunitats"

POLÍTICA ▶ L'escola Miquel Martí i Pol va ser l'escenari del Ple extraordinari en el qual l'alcalde fa balanç i parla de l'estat del municipi. En aquest sentit, Carles Ruiz va reivindicar que Viladecans és una ciutat "amb una gran vitalitat" i va reconèixer que la crisi de la covid i la guerra a Ucraïna ho han posat "difícil". "Nosaltres continuarem treballant perquè Viladecans sigui una ciutat d'oportunitats per superar totes les incerteses", va destacar l'alcalde, que va posar èmfasi en projectes com el pla de

Llevant, fer créixer l'ocupació i atraure empreses a la ciutat.

Per la seva banda, des de l'oposició li van demanar més ambició. Bàrbara Lligadas, d'ERC, va dir que Viladecans "funciona per inèrcia", mentre que José Luis de la Rosa, de Cs, va demanar més suport als autònoms i al comerç. Fernando Espejo, de Podemos, va reclamar més impuls al Vila-watt. Per la seva banda, la portaveu dels comuns i regidora de govern, Encarna García, va destacar les polítiques municipals a favor del medi ambient.

Ajuntaments i Govern pacten treballar plegats pel delta

Badia, Ruiz i Moret, després de la reunió amb Jordà. Foto: Línia Mar

AGRICULTURA ▶ "Esperem que no torni a passar". Així es va expressar l'alcalde, Carles Ruiz, després de reunir-se el dia 6 de juliol amb la consellera d'Agricultura, Teresa Jordà, amb qui va parlar sobre la proposta d'ampliació de les zones protegides al delta que va presentar el Govern el mes passat, i que no va agrair excessivament els ajuntaments socialistes de la zona.

A més de Ruiz, a la reunió hi van assistir les alcaldesses de Gavà, Gemma Badia, i de Sant Boi, Lluïsa Moret, amb qui està

impulsant el projecte de *hub* agrícola al Parc Agrari. Segons van explicar als mitjans després de la trobada, Jordà els hauria demanat disculpes per no haver-los informat abans de la proposta d'ampliació de les zones protegides al delta i els hauria emplaçat a treballar plegats pel futur de la zona.

En aquest sentit, els tres alcaldes van pactar amb el Govern la creació de diverses taules de treball per abordar la protecció d'aquest espai natural i el futur de l'activitat agrícola.

Viladecans es declara ciutat amiga de les abelles

MEDI AMBIENT ▶ Les abelles són insectes clau pel que fa al manteniment dels ecosistemes terrestres i en la producció agrícola, però la desforestació i els pesticides han provocat la desaparició del 90% de les espècies.

Des del 2014, l'Ajuntament treballa en un projecte que promou hàbitats favorables per a aquestes pol·linitzadores a diferents punts de la ciutat. Es tracta del programa *Bee Happy*,

que vol conscienciar la població sobre la importància d'aquests insectes i fomentar-ne la divulgació a través de la Casa de les Abelles, ubicada al parc de Mas Ratés, i la producció de mel marca de Viladecans.

Per tot plegat, el Ple del mes de juny va aprovar per unanimitat la declaració formal de Viladecans com a ciutat amiga de les abelles i dels pol·linitzadors silvestres.

Foto: Amics del Bee Happy

**Amb amor
i responsabilitat**

**... ADOPTA
als que han estat abandonats**

TENIM UNES PLATGES LA MAR DE PROPERES

**HEM TORNAT A POSAR EN MARXA EL VILABÚS VB4,
GRATUÏT EN CAP DE SETMANA, HEM AMPLIAT LES PLACES
DE L'APARCAMENT DE LA MURTRA I GAUDIM D'UN CARRIL BICI
PER APROPAR LES PLATGES A TOTHOM.**

TOTS ELS SERVEIS PER VIURE VILADECANS!

VILADECANS.CAT/PLATJA

Viladecans
som poble, soc ciutat.

AJUNTAMENT DE
VILADECANS

L'esperada aportació de sorra al litoral de la ciutat va arrencar a finals del juny, a càrrec del Port de Barcelona. Pel que fa a la resta de ciutats, no ha estat fins a finals de mes que han pogut rebre l'esperada sorra que ha de pal·liar l'efecte de la regressió del litoral.

El Prat és el segon municipi del país on més rodatges es fan

» Les produccions s'han triplicat en l'última dècada a la ciutat
» Aquests dies s'hi està rodant la nova pel·lícula d'Agustí Villaronga

Francisco J. Rodríguez
EL PRAT

Potser alguns no ho sabran, però els últims anys actors i actrius de la talla de Blanca Portillo, Mario Casas, Alberto San Juan, Adriana Ugarte, Sean Penn i Ernesto Alterio han passat pel Prat per rodar pel·lícules. D'aquesta manera, alguns racons de la ciutat han esdevingut poblats africans en guerra o escenaris postapocalíptics, tot i que també han servit per enregistrar anuncis publicitaris.

De fet, en l'última dècada s'han triplicat els rodatges a la ciutat, que ara mateix és la segona de Catalunya que acull més produccions, per darrere de Barcelona. En concret, si l'any 2012 se'n van fer 40, el 2021 se n'hi van fer 147. Així ho indica l'Institut Català de les Empreses Culturals (ICEC) en la seva memòria. Des d'El Prat Film Office, l'oficina municipal que coordina i assessora les productores per rodar a la ciutat, destaquen la diversitat de localitzacions que ofereix una ciutat com el Prat. "Al principi les favorites eren la platja i els espais naturals, però hem fet una feina intensa per desenvolupar el catàleg local", explica a Línia Mar Elena Torrent, coordinadora d'El Prat Film Office.

Ara per ara al catàleg hi ha més de 200 localitzacions disponibles per rodar-hi, i bona part d'aquestes estan ubicades al mateix nucli urbà. De fet, Torrent indica que llocs com el Parc Nou o el pont Nelson Man-

Rodatge d'un espot a la platja. Foto: Ajuntament

de la atrauen un bon grapat de produccions.

Ara bé, ser la segona ciutat del país amb més rodatges també acaba implicant més molèsties per als veïns. Si bé és cert que la majoria de produccions són anuncis que no requereixen grans muntatges o moviment de persones i vehicles, les pel·lícules són un món diferent. Ara mateix, de fet, s'està rodant al Prat l'últim llargmetratge d'Agustí Villaronga, *Loli Tormenta*, un film amb el qual el director s'endinsa en la comèdia, un gènere que no havia explorat en els seus més de quatre dècades de carrera.

En aquest sentit, la Film Office, que va néixer el 2012, s'encarrega de coordinar-se amb la policia local, amb qui té fil directe per planificar i repassar quina és la millor localització per gravar. "S'intenta que sigui el mínim d'invasiu", destaca Torrent. Així, una de les accions que porta a terme l'oficina, a més d'assessorar la producció en qüestió, és informar els veïns dels dies de

gravació i de l'impacte que pot generar el rodatge.

"PROACTIUS"

Preguntats sobre la raó per la qual el Prat és una destinació desitjada per fer-hi rodatges, des de la Film Office recorden que l'existència de la mateixa oficina ja és un gran pas. "Ens permet treballar de manera coordinada", destaca Torrent. "Som proactius i facilitadors per a les produccions", afegeix. Unes produccions que varien en la seva essència, havent-hi des de grans projectes per a Netflix fins a projectes acadèmics.

Amb tot, Torrent recorda que el Prat promou rodatges sostenibles amb el medi ambient, en línia amb el que estipula la Catalunya Film Commission.

I ja de cara al setembre, està previst que la pratenc Laura Ferrés signi a la ciutat el seu primer film, *La imatge permanent*. Talent pratenc per arrencar de nou el curs i continuar col·locant el Prat a la gran pantalla.

Prop de 2.400 targetes amb descomptes al comerç local

COMERÇ ▶ Els veïns han sol·licitat prop de 2.400 targetes MarketPrat, que van carregades amb 100 euros per fer compres al comerç de proximitat, dels quals 40 són subvencionats per l'Ajuntament.

Aquestes targetes es poden fer servir a 240 botigues de la ciutat que s'han adherit a la campanya, que pretén reactivar el comerç alhora que ajuda a les economies familiars en un context d'alta inflació. Des del consistori indiquen que les targetes MarketPrat tindran un impacte di-

recte en el comerç pratenc per un valor superior als 235.000 euros. Els veïns que hagin adquirit una targeta d'aquestes característiques podran utilitzar-les fins al 30 de novembre.

DOBLAR LES TARGETES

Per la seva banda, el candidat de Junts a l'alcaldia, Gerard Valverde, ha demanat a l'Ajuntament que doblis la quantitat de targetes fins a arribar a les 6.000, i ha titllat l'actual campanya de "fracàs". També ha insistit en la necessitat de fer-ne més difusió.

Demanen la col·laboració veïnal per evitar les plagues

Una acció de desinfecció del clavegueram. Foto: Ajuntament

SALUT PÚBLICA ▶ L'Ajuntament ha informat que tira endavant "de forma continuada" programes de vigilància i control de plagues de rates, mosquits o paneroles, i que hi intervé quan les mesures no són suficients per evitar-les. A més, insta els veïns perquè col·laborin a detectar-les.

Aquest anunci es produeix dies després que el candidat de Junts pel Prat, Gerard Valverde, hagi sol·licitat a l'Ajuntament un pla d'actuació "urgent" davant "l'alta presència de rates" a la ciutat i les queixes d'alguns ve-

ins. Per als juntaires, les diverses obres que s'estan fent arreu de la ciutat ha provocat la proliferació d'aquests rosegadors a la via pública, que poden generar problemes per a la salut de les persones.

Sigui com sigui, l'Ajuntament detalla que es gasta 62.000 euros a l'any en prevenir i controlar les plagues. Afegeix que fa un ús racional dels productes químics, que són nocius, i insta als ciutadans a no deixar menjar abandonat al carrer i a fer un ús correcte dels contenidors.

Identificar-los
amb **XIP i XAPA**
és la teva obligació

i en cas de pèrdua,
**pot ser la seva
salvació!**

Foto: Alberto Lores / PIN Media

EMERGENCIA EN UCRANIA

Miles de personas huyen de sus hogares buscando refugio para salvar sus vidas. La infancia está especialmente desprotegida.

Dona ahora

Cuenta bancaria:
ES69 2100 5731 7202 0041 1957

 **Ayuda
en Acción**

Bàsquet | El Bàsquet Femení Viladecans aposta per la continuïtat

El conjunt viladecanenc ha anunciat, de moment, fins a 8 renovacions (Irene Agout, Sílvia Marceló, Sonia Pascual, Marta Guerrero, Inés Mus, Claudia Pérez, Mar Ribera i Elena Silva). Carla Grau, que ha fitxat pel CB Grup Barna, no continuarà al nou projecte de Xavi Paredes, que substitueix Enric González a la banqueta.

Aitor Egurrola, un mite molt senzill

» L'HCP Castelldefels va ser el primer club de l'etern capità del Barça, on va guanyar fins a 78 títols
 » "Mai havia vist hoquei i creia que era un esport per a nens", confessa a 'L'Esportiu' el ja exporter

Toni Delgado
CASTELLDEFELS

El carisma no és un do que es pugui aprendre. Hi ha persones que, amb la seva presència, provoquen somriures i canvien l'estat d'ànim dels presents. Aitor Egurrola (Barcelona, 1980) té un discurs humil i ambiciós, i sap com activar i motivar a qui l'envolta.

Amb un palmarès gairebé insuperable (78 títols, entre els quals destaquen 21 Lligues i 11 Copes d'Europa), el casteldefelenc sentia que tenia corda i energia per continuar la seva carrera alguna temporada més, però al Barça creien que l'etapa de l'etern capità a l'entitat havia de tancar-se. "El club em va dir que no en renovaria i, com que no em veig en cap altre lloc, he decidit penjar els patins", admet.

Els dies previs al seu acte de comiat no van ser fàcils per a Egurrola, a qui mai, malgrat el seu lideratge i empatia, li ha agradat ser el centre d'atenció. El ja exporter ho va passar molt malament pel cúmul d'emocions que havia de digerir i per ser el protagonista. "Mai he celebrat els meus aniversaris amb molt de gust. De petit ni els hauria organitzat", li confessa a Joan Martí a *L'Esportiu*. Egurrola mai li podrà agrair el suport incondicional als seus pares, l'Agur i el Fernando.

ELS PRIMERS PASSOS

Va ser una altra mare, però, la persona clau perquè descobrís l'hoquei patins: "Si la mare d'un company d'escola no hagués reclutat nens per jugar, hauria fet handbol, bàsquet... Mai havia vist hoquei [el seu primer club va ser l'HCP Castelldefels i abans d'aterrar al Barça va jugar a la UE Horta] i

Egurrola, amb un dels 78 trofeus que va guanyar al Barça. Foto: FC Barcelona

la meva sensació inicial era que era un esport per a nens".

Poc va trigar Egurrola a enamorar-se de la passió de la seva vida i de la que no ha pogut acomiadar-se a la pista com volia, amb l'últim títol possible,

la Lliga. Li ho va impedir el Reus Deportiu en el cinquè i definitiu partit de semifinals. "Juguem per a la gent i per a nosaltres mateixos, i l'únic que em sortia era demanar perdó", reconeix l'etern capità. Un paper

que sempre s'ha pres amb orgull: "Abans de dur el braçal ja em sentia capità".

El seu salt al primer equip va ser de pel·lícula. Viatgem a l'octubre de 1998, el porter titular s'acaba de lesionar en l'entrenament previ al partit contra l'Hockey Club Liceo, d'A Coruña. El conserge de l'Escola Superior d'Enginyeria Industrial el va buscar a l'aula i el casteldefelenc truca al club des d'una cabina telefònica. "Em van demanar que anés a casa i agafés les coses, després al Palau i vam viatjar", li va explicar, 20 anys després, a Robert Álvarez a *El País*.

Egurrola confessa que l'hoquei li ha ensenyat "a gestionar les emocions i les frustracions, i a acceptar la derrota". "No sempre es pot guanyar i no sempre surten les coses com un vol. De petit ho passava molt malament quan perdia. No em podien ni parlar i, si ho feien, bordava", conclou.

el valor de la proximitat

100.812

usuaris únics metropolitans

Octubre'21 OJD

166.566

pàgines vistes

Octubre'21 OJD

línia

el diari metropolità

liniatarxa.cat

grup comunicació21

Creu Roja

UCRAÏNA

ENS NECESSITA

COL-LABORA-HI

www.cruzroja.es

BIZUM al **33512**

Envia **SMS** amb la
paraula **UCRANIA** al
38088 i dona **3€***

900 104 971

TRANSFORMA LA TEVA APORTACIÓ

5€ Manta
(individual)

33€ Set cuina
(5 persones)

20€ Tendals plàstics
4 x 6 metres

* L'import íntegre (3€ IVA* incl.) del missatge es destinarà a Creu Roja Espanyola. (Movistar, Vodafone, Orange, Yoigo, Euskaltel).
Att. client 900 104 971 donativos@cruzroja.es. Pol. Prot. dades
www.cruzroja.es Imatge: Maksym Trebukhov /
Ukrainian Red Cross Society

No t'ho perdís

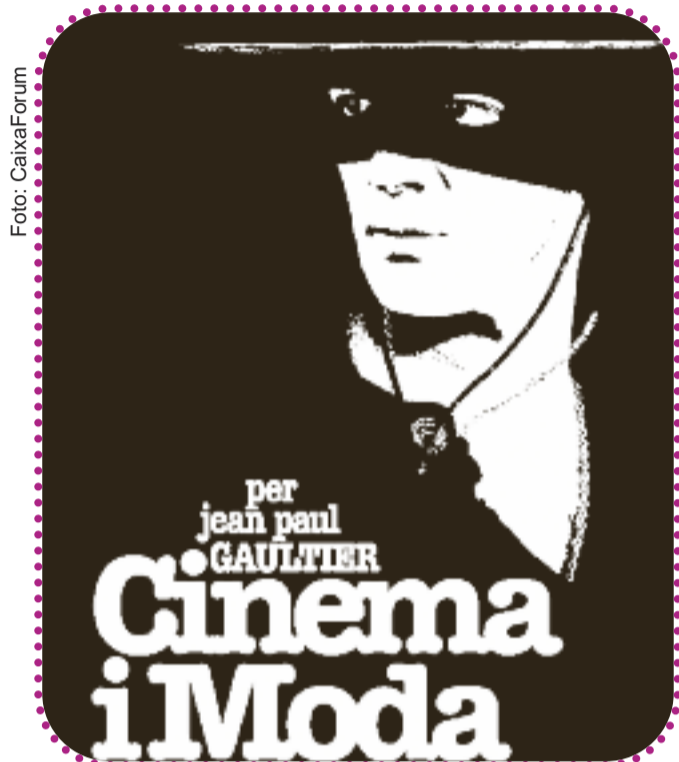

Foto: CaixaForum

Gaultier, cinema i moda

El CaixaForum de Barcelona acull, des del passat dia 12 i fins al 23 d'octubre, una exposició sobre cinema i moda a partir de la mirada del famós dissenyador Jean-Paul Gaultier. La mostra inclou peces molt diverses: indumentària, cartells, fotografies i, fins i tot, fragments de pel·lícules. Tots aquests elements exploren la relació que existeix des de sempre entre el cinema i la moda. El mateix Gaultier és el director artístic i un dels comissaris d'aquesta exposició, que també ofereix un enfocament sociològic, abordant temes com l'alliberament de les dones.

Famosos

Els culers ho han passat molt malament les últimes temporades i necessiten alegries. I Joan Laporta en sap, de donar alegries. La d'aquest estiu té nom i cognom: Robert Lewandowski (Varsòvia, 1988). Als seus 33 anys, el jugador polonès ha demostrat amb escreix el seu talent indiscutible al terreny de joc i ara està disposat a donar-ho tot al Barça. Feia temps que s'especulava amb el seu possible fitxatge pel FC Barcelona i per fi s'ha fet oficial, tancant així una etapa brillant al Bayern de Munic. La notícia ha despertat molta il·lusió entre una afició blaugrana amb moltes ganes de recuperar l'autoestima.

La fitxa

QUI ÉS?

L E W A N D O W S K I

ÉS FAMÓS PER...

Ser una estrella del futbol

Acaba de tancar una etapa brillant al Bayern de Munic

QUÈ HA FET?

Fitxar pel Barça

Feia temps que s'especulava amb la seva arribada al club

A LES XARXES...

Il·lusió

Els culers veuen en aquest fitxatge un bri d'esperança

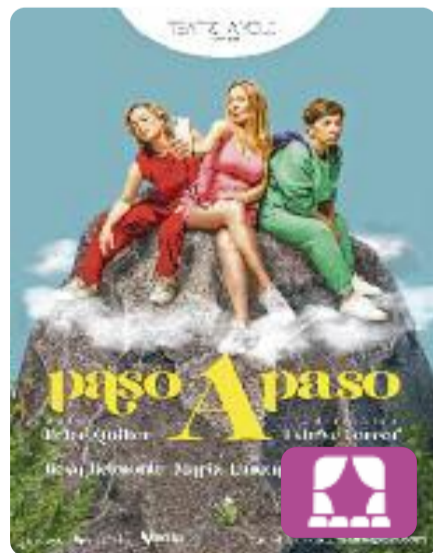
Llibres

Somiant la pau
Nadia Ghulam

Agost del 2021. La narradora i activista afganesa Nadia Ghulam, veient que els talibans avancen a l'Afganistan, comença a moure's desesperadament per poder ajudar els seus. Aquestes pàgines van néixer després de converses entre la Nadia i la periodista Ariadna Oltra, en les quals van parlar de com han viscut aquest darrer any ella i els seus familiars.

Teatre

Paso a paso
Peter Quilter

Un cap de setmana, una excursió en plena natura, un camí que hauran de fer juntes per retrobar-se, però sobretot per rendir un homenatge pòstum. Un brindis dedicat a una quarta amiga morta recentment. Ella, la Rebeca, estarà sempre present en aquesta *road movie* teatral que es desenvolupa a una muntanya. Al Teatre Apolo de Barcelona.

Música

Aftersun
Flashy Ice Cream

El grup de trap en català Flashy Ice Cream torna aquest estiu amb un EP. *Aftersun* (Delirics) és el títol d'aquest nou treball que, segons la seva companyia discogràfica, "és el camí a la llum després de tanta foscor". Els de Sabadell presenten en aquest disc cinc cançons, entre les quals hi ha col·laboracions amb 31 FAM o Sexenni, entre altres.

Pelis i sèries

Benediction
Terence Davies

Siegfried Sassoon va ser un home complex que va sobreviure a la Primera Guerra Mundial i va ser condecorat per la seva valentia. Va escriure poesia inspirant-se en el que havia viscut i va ser idolatrat a Londres. Va mantenir relacions amb diversos homes mentre intentava acceptar la seva homosexualitat i va intentar buscar respostes en el matrimoni i la religió.

ESTILS DE VIDA

Mantenir els mosquits ben lluny

Foto: Pexels

i SALUT

Sembla increïble que un ésser tan petit com un mosquit pugui arribar a ser tan molest. Però és així: un mosquit amb ganes de festa et pot arruïnar una migdiada, un bon àpat o una nit d'estiu. Tot i que no podem fer que desapareguin, sí que hi ha maneres de mantenir-los lluny. O, com a mínim, d'evitar que ens piquin.

Quan estem a casa, la lluita principal és prohibir-los l'entrada. Si tenim les finestres obertes, el més útil són les mosquiteres, que s'han d'instal·lar a finestres, portes i altres obertures, segons les recomanacions del CatSalut. Una altra manera de protegir-nos és triar la roba adequada: és millor que sigui de colors clars i, si pot ser, que cobreixi bé el cos (cosa complicada amb aquestes temperatures, tot s'ha de dir). Hem de tenir en compte que els ous i les larves dels mosquits acostumen a trobar-se en zones d'aigua estancada properes a la presència humana. Per tant, cal evitar aquests espais i, si es detecten acumulacions d'aigua a casa, eliminar-les. Per acabar, també comptem amb l'ajuda dels repel·lents de mosquits, que poden ser cremes, gels, esprais o polseres. També ho són algunes plantes i espelmes aromàtiques, que haurem de tenir a prop.

Les claus.....

NO ELS DEIXIS ENTRAR

Instal·la mosquiteres a finestres i portes per evitar que els mosquits entrin a casa

ROBA ADEQUADA

Vesteix-te amb roba de colors clars i, si la calor ho permet, que et cobreixi una mica la pell

AIGUA ESTANCADA

Els ous i les larves de mosquits solen estar en zones d'aigua estancada properes als humans: evita-les

REPEL·LENTS

Fes servir cremes, esprais i polseres repel·lents de mosquits, així com plantes i espelmes aromàtiques

Foto: Pexels

Lliga per a la protecció
d'animals i plantes
de Barcelona

Els Nostres Horaris:

De dilluns a divendres:

Zona Gats - De 10:00h a 15:30h

Zona Gossos - De 10:00h a 17:30h

Caps de setmana

i festius:

De 10:00h a 13:00h

C/ Guarda Antón, 10 08035 - Barcelona
Tel.: 934 170 124

www.protectorabcn.es
info@protectorabcn.es

NO VESTIM DE DOL ELS NOSTRES BOSCOS

UNA IMPRUDÈNCIA ENS HO CREMA TOT

LA NOSTRA
ESTIMADA
LLAR

Incendis.gencat.cat

Diputació
Barcelona

1822
2022

112 emergències

Fem-ho BE
TUT
POSSIBLE

Generalitat
de Catalunya